

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2023 - 2512

Forslag

til

Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love¹
(Lempelse af energiafgiften for hotellers rumvarme, forbrugsregistrering ved direkte linjer og nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte m.v.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 14, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.
2. I § 9, stk. 14, 3. pkt., ændres »16 og 17« til: »6 og 7«.
3. I § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.
4. I § 11, stk. 5, indsættes som nyt nr. 9:
»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og

¹ Loven indeholder bestemmelser, der som udkast har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester.

UDKAST

andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

5. I § 11 stk. 18, 1. pkt., og stk. 19, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »2. pkt.«.
2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.
3. I § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.
4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til: »stk. 2, 2. pkt.«.

5. I § 10, stk. 5, indsættes som nyt nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt., vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

6. I § 10 e, stk. 2, 1. pkt., ændres »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8,« til: »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4, samt nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 3 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., og § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

2. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »1637 af 13. december 2006« til: » [xxxx af xx xxxx xxxx]«.

3. I § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

4. I § 8, stk. 4, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift på mineralolieprodukter m.v.«

5. I § 8 indsættes som stk. 15 og 16:

»Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4, nr. 9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

UDKAST

Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. «

6. § 10 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 415 af 25. april 2023, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den efter § 4, stk. 2, registrerede virksomhed.

Stk. 3. Hvis en virksomhed registreret efter stk. 1 ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 1 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 1.

Stk. 5. Hvis virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 1 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

UDKAST

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.«

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter som *litra d*:

»d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, *stk. 1*.«

3. I § 8, *stk. 3*, indsættes efter »*stk. 3*,«: »eller § 4 a, *stk. 1*,«.

4. I § 11, *stk. 11, 1. pkt.*, udgår »*stk. 1*, jf. § 11 c, og«.

5. I § 11, *stk. 11*, § 11 b, *stk. 9*, og § 11 f, *stk. 4*, ændres »500.000« til: »100.000«.

§ 5

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 24, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves.

§ 6

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 3 d, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves.

2. § 3 d, *stk. 6, 3. og 4. pkt.*, affattes således:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, *stk. 2*, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, *stk. 1*, nr. 1-5, og § 3 a, *stk. 1*, nr. 1 og 2.«

§ 7

UDKAST

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 30. maj 2022, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 foretages følgende ændring:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

§ 9

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., § 7 b, stk. 4, 1. pkt., § 9 b, stk. 5, 1. pkt., § 9 c, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 10

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 24. maj 2022, som ændret ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 11

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:

UDKAST

1. § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 12

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret senest ved § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 29 a, stk. 3, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 13

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 14

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. I § 33, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 15

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 24. maj 2022, som ændret ved § 13 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 17, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 16

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre lov og om ophævelse af lov om

UDKAST

ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4, nr. 1-3, træder i kraft den 1. april 2024.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

3.1.3. Den foreslåede ordning

3.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

3.2.3. Den foreslåede ordning

3.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

3.3.3. Den foreslåede ordning

3.4. Bagatelgrænse for urenheder i haveparkaffald

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser

3.4.3. Den foreslåede ordning

3.5. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

3.5.1 Gældende ret

3.5.2 Skatteministeriets overvejelser

3.5.3. Den foreslåede ordning

3.6. Ophævelse af kravet om femårig registreringsperiode for varemodtagere

3.6.1 Gældende ret

3.6.2 Skatteministeriets overvejelser

3.6.3. Den foreslåede ordning

3.7 Lovtekniske præciseringer i cfc-afgiftsloven

3.7.1 Gældende ret

3.7.2 Skatteministeriets overvejelser

3.7.3. Den foreslåede ordning

4. Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

4.1.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

4.1.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Lempelser af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

5.1.2. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

UDKAST

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.2.1. Lempelser af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

5.2.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

5.2.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

5.2.4. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

6. Administrative konsekvenser for borgene

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Lempelser af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

9.2. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås en række tilpasninger af reglerne på energi- og miljøområdet. Med Aftale om finansloven for 2019, der blev indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti blev det besluttet at lempe afgiften for hoteller og lignende virksomheders rumvarme til processats. Det blev med Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti aftalt at gennemføre lempelsen. Den lempede afgift af hotellers og lignende virksomheders rumvarme m.v. skal understøtte udviklingen i et internationalt konkurrenceudsat erhverv og være med til at understøtte arbejdspladser i hotelbranchen m.v.

Med lovforslaget foreslås desuden, at virksomheder på direkte linjer skal kunne lade sig forbrugsregistrere sig hos Skatteforvaltningen. Direkte linjer er et centralt værktøj til at sikre en øget anvendelse af vedvarende energi og skabe bedre rammevilkår for grønne teknologier, f.eks. PtX-anlæg. Forslaget vil ensrette mulighederne for forbrugsregistrering i elafgiftsloven.

Det foreslås at tilpasse kulafgiftslovens bestemmelse om afgiftsfritagelse for biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, så definitionen af biomasseaffald svarer til den, som Miljøministeriet har fastlagt i bekendtgørelse nr. [xx] om biomasseaffald. I bekendtgørelsen er fastsat en bagatelgrænse for mængden af urenheder, som haveparkaffald må indeholde for at kunne anses for biomasseaffald. Lovændringen sikrer overensstemmelse hermed.

Det foreslås desuden at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte fra 500.000 euro til 100.000 euro for støtteordningerne i visse energiafgiftslove og i investorfradragloven.

Endeligt foreslås en række justeringer af energi- og miljøafgiftslovene, herunder en præcisering af overskudsvarmeafgiften for biogas m.v. i mineralogiske processer, afskaffelse af femårigt registreringskrav for varemottagere i visse afgiftslove samt en række mindre lovtekniske tilpasninger.

2. Lovforslagets baggrund

Med Aftale om finansloven for 2019 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti blev det besluttet at lempe afgiften for hoteller og lignende virksomheders

UDKAST

rumvarme til processats. Det blev med Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti aftalt at gennemføre lempelsen.

Det foreslås på denne baggrund at lempe rumvarmeafgiften af fossile brændsler, der anvendes af hotelvirksomheder og lignende virksomheder i forbindelse med udlejning af værelser, fra 68,8 kr. pr. GJ til 9,3 kr. pr. GJ (processatsen for brændsler i 2024-niveau) fra og med den 1. januar 2024.

Det foreslås, at der indføres mulighed for, at virksomheder på direkte linjer kan vælge at lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen, hvis de i øvrigt opfylder kriterierne for forbrugsregistrering i elafgiftsloven. Den foreslåede ordning vil medføre samme likviditetsfordel for virksomheder på direkte linjer, som virksomheder med elforbrug fra det kollektive net.

Det foreslås at ændre kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så der ikke henvises til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, men til bekendtgørelse nr. [xx af xx xxxx xxxx] om biomasseaffald, der indfører en bagatelgrænse for urenheder i haveparkaffald, så haveparkaffald med urenheder på op til 1 promille er biomasseaffald. Den foreslåede ændring af kulafgiftsloven skal sikre, at afgiftsbestemmelserne er i overensstemmelse den gældende bekendtgørelse på området.

Det foreslås at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte fra 500.000 euro til 100.000 euro for støtteordninger i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven og investorfradragssloven, som er omfattet af enten den generelle gruppefritagelsesforordning eller Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022. Ændringen er en konsekvens af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Det foreslås desuden at ophæve kravet om en femårig registreringsperiode for varemottagere i en række afgiftslove, hvilket har til formål at understøtte ensrettede regler på tværs af afgiftslovene.

Det foreslås desuden at præcisere henvisningen til afgiftssatsen for overskudsvarmeafgiften for biogas m.v. anvendt i mineralogiske processer m.v., så henvisningerne er korrekte. Der er tale om en ændring af lovteknisk karakter.

Endeligt foreslås en række mindre lovtekniske tilpasninger.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

3.1.1. Gældende ret

Energiafgifterne på fossile brændsler er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). Afgiftssatsen for anvendelse af brændsler er differentieret. Når brændslerne anvendes erhvervs-mæssigt til procesformål, er afgiften lavere end ved almindelig anvendelse som f.eks. til rumvarme.

Udgangspunktet er, at brændslerne anvendes til rumvarme m.v., og energiprodukterne leveres med fuld afgift, der for fossile brændsler udgør 68,8 kr. pr. GJ (2024-niveau). Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervs-mæssig proces. Momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort energiafgifterne på brændsel anvendt til erhvervs-mæssige procesformål i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af energiprodukter og varme bortset fra 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a. Begrænsningen på 9,3 kr. pr. GJ er indekseret.

Udgangspunktet er, at energiprodukter, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, anses for forbrugt som rumvarme m.v., og der ydes derfor ikke tilbagebetaling af afgiften af disse energiprodukter, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, gasafgiftslovens § 10, stk. 4, og kulafgiftslovens § 8, stk. 3. Dog godtgøres afgiften for visse anvendelser af sådan varme og varer, herunder ved anvendelse til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, gasafgiftslovens § 8, stk. 4, og kulafgiftslovens § 10, stk. 5.

Fossile brændsler anvendt til procesformål er et afgrænset og positivt defineret forbrug. Nogle anvendelser af varme og varer anvendt til opvarmning m.v. er omfattet af bestemmelserne om procesformål, f.eks. fossile brændsler til varme og varer, der er anvendt til rumopvarmning og varmt brugsvand i staldbygninger, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 3, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 3, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 3.

Procesforbrug forekommer typisk i vareproducerende virksomheder og ikke i forbindelse med hoteldrift og lignende virksomhedsdrift, som har karakter af præstering af tjenesteydelser. Gas anvendt i komfurer, ovne og lignende er dog omfattet af processatsen. Hoteller og lignende virksomheder betaler derfor typisk fuld energiafgift (rumvarmeafgift) for al brændselsforbrug udover af køkken- eller restaurationsdrift.

En virksomhed med et blandet forbrug af energiprodukter altså både forbrug af rumvarme m.v. og proces skal opgøre og fordele forbruget af afgiftspligtige energiprodukter for at få godtgørelse for procesforbruget. Fordelingen skal i udgangspunktet ske ved måling af det faktiske procesforbrug sammenholdt med det samlede energiforbrug, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 4, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Med aftale om finansloven for 2019, der blev indgået den 20. november 2018 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, blev det aftalt at lempe beskatningen af rumvarme i forbindelse med udlejning af værelser og lignende inden for hotelsektoren og tilsvarende sektorer til processatsen.

Med Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022, der blev indgået mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikal Venstre og Det Konservative Folkeparti, er det aftalt at gennemføre lempelsen.

Den lempede beskatning af rumvarme m.v. i forbindelse med udlejning af værelser og lignende inden for hotelsektoren og tilsvarende sektorer skal gøre det lettere at drive virksomhed i Danmark og understøtte udviklingen i en række internationalt konkurrenceudsatte erhverv, bl.a. turismeerhvervet. Initiativerne skal samtidig være med til at understøtte arbejdspladser i hotelbranchen m.v.

Det danske hotelerhverv er i global konkurrence om at tiltrække turister fra hele verden, og konkurrencedygtige vilkår er derfor afgørende for, om Danmark får del i den globale turisme. Lempelsen vil medføre, at udgifterne til at drive hotelvirksomhed sænkes.

Lempelsen er udformet med henblik på at sikre, at den ikke er konkurrenceforvridende. Modtagerkredsen er således bredt afgrænset til virksomheder, der yder momspligtig kortidsudlejning af indkvarteringsydelser. Og

samtidig er accessoriske ydelser som f.eks. spaafdelinger, tilknyttede restauranter m.v. ikke omfattet.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at lempe afgiften for hotelvirksomheders og lignende virksomheders forbrug af brændsler til rumvarme m.v., der anvendes i forbindelse med præstening af indkvarteringsydelser. Afgiften af dette forbrug foreslås nedsat til processatsen.

Det foreslås, at lempelsen omfatter forbrug af brændsler anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen. Ved indkvarteringsydelsen forstås udlejning af værelser på hoteller og lignende virksomheder, udlejning af værelser i virksomheder, der udlejes for kortere tidsrum end 1 måned og udlejning af campingpladser og campinghytter. Lempelsen foreslås at omfatte forbrug af energiprodukter, som udlejer af en campingplads, forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling herfor.

Lempelsen omfatter ikke brændsler, der anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser til indkvarteringsydelsen som f.eks. bispisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf m.v. Lempelsen omfatter heller ikke brændsler, som anvendes til opvarmning eller komfortkøling, herunder varmt brugsvand af f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, parkeringskælder m.v., da adgangen til disse arealer ikke betragtes som en del af en indkvarteringsydelse.

Det foreslås at indføre en skematisk fordelingsregel, hvorefter virksomheder som et alternativ til direkte måling af det tilbagebetalingsberettigede forbrug kan vælge at beregne dette på baggrund af en opmåling i kvadratmeter af det areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og virksomhedens samlede areal i kvadratmeter. Hvis en virksomhed har et vandforbrug i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, skal virksomheden foretage direkte måling af dette forbrug og fraregne det inden opgørelsen efter den skematiske fordelingsregel.

Privat udlejning af f.eks. værelser, lejligheder, huse, sommerhuse eller lignende, som ikke er momsregistreret, er ikke omfattet af den foreslåede lempelse af hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift.

For nærmere om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, § 2, nr. 5, og § 3, nr. 4 og nr. 5, samt de specielle bemærkninger hertil.

3.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

3.2.1. Gældende ret

Der gælder forskellige regler for godtgørelse af afgiften efter gasafgiftsloven, herunder regler om overskudsvarme.

Der gælder efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., en særligt lav afgift på anvendelsen af biogas m.v. på 9,8 øre pr. Nm³. Afgiften på biogas m.v. til rumvarme m.v. svarer til en afgift på ca. 2,5 kr. pr. GJ, mens afgiften på biogas m.v. til proces svarer til en afgift på ca. 1,3 kr. pr. GJ.

Tilsvarende har en særligt lav afgift været gældende for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v., herunder ved anvendelse i mineralogiske processer m.v.

Reglerne for beskatning af brændselsbaseret overskudsvarme blev ændret ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 og efterfølgende ved lov nr. 2606 af 28. december 2021. Reglerne er for hovedpartens vedkommende trådt i kraft den 1. januar 2022.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev der indført en fast overskudsvarmeafgift 25 kr. pr. GJ (2018-niveau), hvor bl.a. differentieringer for overskudsvarme fra f.eks. opvarmning af væksthuse og afgiftspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, frugtavl m.v. blev ophævet. Samtidig blev også særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer, samt overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer, ophævet.

Ved omlægningen fastholdtes dog en særlig lav sats for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. i § 10 e, stk. 1, hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, om overskudsvarme fra proces, hvor overskudsvarmen anvendes som rumvarme.

I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., henvises til den lave afgiftssats for biogas m.v., som fastsat i § 1, stk. 2, 3. pkt. Satsen fremgår dog af § 1, stk. 2, 2. pkt. Med lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev det daværende § 1, stk. 2, 2. pkt., ophævet, hvormed satsen i 3. pkt. flyttede til 2. pkt. I den forbindelse blev henvisningerne i § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1-3, ikke konsekvensændret.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Ved omlægningen af reglerne for overskudsvarme i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og efterfølgende ved lov nr. 2606 af 28. december 2021 skete der en sanering i afgiftssatserne på nyttiggjort overskudsvarme.

Ved omlægningen fastholdtes dog en særlig lav sats for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. i § 10 e, stk. 1, hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, om overskudsvarme fra proces, hvor overskudsvarmen anvendes som rumvarme, og i § 10 e, stk. 2, hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ-overskudsvarme, jf. dog stk. 3. § 10 d, stk. 7 og 8, blev dog ophævet med samme lov.

Det er vurderingen, at den henvisning, der fremgår, medfører uklarhed om retstilstanden. Det skyldes, at overskudsvarmeafgiften for biogas m.v. anvendt i mineralogiske processer m.v. ikke kan beregnes efter den metode, der henvises til i det gældende § 10 e, stk. 2.

Det er desuden vurderingen, at henvisningerne i § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., bør tilrettes, så den tiltænkte henvisning til den lave afgiftssats for biogas m.v. i § 1, stk. 2, 2. pkt., fremgår korrekt.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere gasafgiftslovens § 10 e, stk. 2, ved at lade henvisningen til de ophævede bestemmelser udgå. Det skal medføre klarhed over, hvad der er gældende ret.

Det foreslås desuden at rette henvisningerne til § 1, stk. 2, 2. pkt., den lave afgiftssats for biogas m.v., i § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

3.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

3.3.1. Gældende ret

Efter lov om elforsyning (herefter elforsyningsloven) er der mulighed for at etablere en direkte linje mellem en elproducent og en elforbruger uden om det kollektive net. En direkte linje kan kun anlægges efter tilladelse fra Energistyrelsen efter elforsyningslovens § 23 og er defineret som en direkte elektricitetsforbindelse mellem en elproducent og en forbruger, hvorpå der dels leveres elektricitet direkte fra elproducenten til forbrugeren på den direkte linje, dels leveres elektricitet fra en elhandler på det kollektive net til forbrug på den direkte linje.

UDKAST

Direkte linjer har ét tilkoblingspunkt til det kollektive net. Der kan ligge flere forbrugere, herunder med forskellige cvr-numre, bag tilkoblingspunktet. Der er dog kun knyttet ét aftagenummer til hvert tilkoblingspunkt på det kollektive net, og derfor vil kun en af forbrugerne på den direkte linje kunne indgå aftale med en elhandelsvirksomhed om leverancer af elektricitet til aftagenummeret.

Elproducenten på den direkte linje, der leverer elektricitet til den direkte linje, skal lade sig registrere efter elafgiftsloven § 4, stk. 2, og svare afgift for forbrug af elektricitet på den direkte linje til Skatteforvaltningen, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 3. Dette omfatter både eget forbrug af elektricitet hos den virksomhed, der producerer elektricitet, og ligeledes forbrug af den producerede elektricitet hos de virksomheder, der er tilkoblet den direkte linje fra elproducenten.

Efter elafgiftslovens § 4, stk. 3, er det muligt for en virksomhed med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Det giver virksomheden mulighed for at forbrugsafregne elafgiften.

En forbrugsregistrering giver mulighed for at få leveret elektricitet fra elleverandøren uden afgift. Forbrugsregistreringen indebærer, at virksomhederne kan foretage nettoafregning af afgiften. Nettoafregning betyder, at virksomheden skal betale afgift af det ikke-godtgørelsesberettigede energiforbrug til Skatteforvaltningen. Når kalendermåneden (afgiftsperioden) er gået, opgør virksomheden, hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til godtgørelsesberettigede formål, og hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til ikke-godtgørelsesberettigede formål.

Herved undgår virksomheden først at skulle betale afgift til elleverandøren og derefter søge om godtgørelse af afgift hos Skatteforvaltningen. Forbrugsregistreringen giver dermed virksomhederne en likviditetsmæssig fordel.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Der er efter gældende ret ikke mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elektricitet, der leveres via en direkte linje fra en elproducent registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2.

Det er vurderingen, at der bør være mulighed for at virksomheder på direkte linjer, som opfylder de øvrige kriterier for forbrugsregistrering i elafgiftsloven, kan lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at gøre det muligt for en virksomhed på en direkte linje at lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen, hvis virksomheden har et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet, og elektriciteten er leveret fra en virksomhed registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter elafgiftsloven.

Dermed vil virksomheder, der får leveret elektricitet til forbrug via en direkte linje, også have mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elafgift hos Skatteforvaltningen.

Lovforslaget vil medføre en likviditetsmæssig fordel for de berørte virksomheder, da forbrugsregistrering giver virksomhederne mulighed for at nettoafregne afgiften direkte over for Skatteforvaltningen i stedet for først at skulle indbetale det fulde afgiftsbeløb via en faktura til leverandøren og herefter søge størstedelen af beløbet tilbagebetalt fra Skatteforvaltningen.

Virksomheder, som er forbrugsregistreret hos Skatteforvaltningen, og som dermed er ansvarlige for korrekt og rettidig indbetaling af afgiften, skal også leve op til en række andre krav, bl.a. vedrørende regnskab. Dette gør sig ikke i samme grad gældende for ikke-registrerede virksomheder. Forbrugsregistrering er derfor som udgangspunkt forbundet med øget administration for erhvervslivet og for Skatteforvaltningen. Muligheden for forbrugsregistrering, herunder de regler, som indeholdes i dette lovforslag, er desuden frivillig for virksomhederne, som derved selv kan afgøre, om den likviditetsfordel, som forbrugsregistreringen medfører, kan opveje den øgede administration, som følger med.

3.4. Bagatelgrænse for urenheder i haveparkaffald

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, at biomasseaffald i læs, der udelukkende indeholder denne type affald, og som kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, er afgiftsfritaget.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald indeholder i bilag 1, en liste over affald omfattet af bekendtgørelsen, som dermed er fritaget for afgift efter § 7 a, stk. 2, nr. 1, i kulafgiftsloven. Det omfatter bl.a. råtræ, herunder bark, skovflis og ubehandlet savværksflis, jf. nr. 1.

Med § 1 i bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald, blev bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald ændret til også at omfatte grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale fra haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer.

Bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald ophævede og erstattede bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen er hovedsageligt udtryk for en sammenskrivning af bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald og bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald.

Miljøministeriet har i [september 2023] udstedt bekendtgørelse nr. [xxxx af xxxx xxxx] om biomasseaffald. Bekendtgørelsen indfører en bagatelgrænse for mængden af urenheder, som haveparkaffald kan indeholde, uden at det ændrer karakter af biomasseaffald. Bagatelgrænsen er fastsat til 1 promille. [Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.]

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Med Miljøministeriets udstedelse af bekendtgørelse nr. [xxxx af xxxx xxxx] om biomasseaffald er der behov for at præcisere kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så der henvises til den gældende bekendtgørelse nr. [xxxx af xxxx xxxx] om biomasseaffald og ikke bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald.

Præciseringen vil sikre, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, som dette er defineret i miljølovgivningen, kan fritages for afgift efter kulafgiftsloven.

3.4.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så bestemmelsen henviser til bekendtgørelse nr. [xxxx af xxxx xxxx] om biomasseaffald.

3.5. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Lempet afgift for biogas til varmfremstilling

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, at afgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) udgør 236,8 øre (2015-niveau). Afgiften for biogas, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre

brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) 9,8 øre pr. Nm³. Støtteordningen består således i en lempet afgiftssats for biogas til varmfremstilling. Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, at virksomheder skal indberette værdien af den nævnte afgiftslempelse i stk. 1, til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.2. Godtgørelse for elektricitet anvendt til procesformål

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder bortset fra tilfælde, der fremgår af § 11, stk. 2, kan få tilbagebetalt afgiften efter elafgiftsloven af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling. Tilbagebetalingen nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, jf. § 11 c, stk. 1. Det følger af § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.3. Elpatronordningen

Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, og hvis de har kraftvarmekapacitet eller havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 (elpatronordningen).

Bestemmelserne om afgiftslempelse for fjernvarme findes i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5 og § 9 a, gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5 og § 8 a, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4 og § 7 b, og elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7 og § 11 f.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i de oplistede bestemmelser, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Bestemmelserne om virksomhedernes indberetningsforpligtelse fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, gasafgiftslovens § 8, stk. 12, kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og

elafgiftslovens § 11, stk. 11. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter en af de nævnte love tillægges dette de tilsvarende tilbagebetalingsbeløb efter de tilsvarende bestemmelser i de øvrige love. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.4. Landstrøm til skibe

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 3, at skibe, der ligger til kaj i havn, har ret til at få godtgørelse af afgift for leveret elektricitet direkte fra land, bortset fra 0,4 øre pr. kWh. Dette gælder dog ikke, hvis elektricitetens spænding er under 380 V, elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet, elektriciteten forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart, jf. § 11, stk. 4.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 9, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af denne godtgørelsesmulighed, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.5. Godtgørelse for CO₂-kvoteomfattede virksomheder

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, at virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 9 b, stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.6. Bundfradrag for ikke-CO₂-kvoteomfattet forbrug

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, at virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i loven til formål nævnt i bilag 1 til loven kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af disse brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af fradraget, skal indberette værdien heraf til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af fradragsværdien skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.7. Godtgørelse for landbrugsdiesel anvendt som motorbrændstof

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, at afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter § 11, stk. 2, dvs. i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motor køretøjer refunderes ikke.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.8. Tilbagebetalingsmulighed for afgift af biogas, der anvendes til proces

Der gælder en lempet afgiftssats for biogas til procesformål. Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1-5 og stk. 15, at godtgørelsen af afgiften for biogas, som anvendes til proces, nedsættes med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Afgiften for anden gas til procesformål nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.9. Godtgørelse for spildevandsafgiften

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til 1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre

hvirvelløse dyr eller 2) fremstillingen af cellulose eller 3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.10. Bundfradrag i svovlafgiften

Der gælder et særligt bundfradrag, der fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9. Bundfradraget gives for kul mv., der både er berettiget til særlig refusion efter CO²-afgiftens bestemmelser, og for hvilke der ydes residualafgiftstilskud på baggrund af aftale med staten.

Det fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.11. Godtgørelse for elektricitet anvendt til opladning af registrerede eldrevne køretøjer

Det følger af § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, at der ydes tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler mv.

Det følger af § 21, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.12. Investeringer omfattet af investorfradragsløven

Investorfradragsløven blev indført med virkning fra den 1. januar 2019, jf. lov nr. 1707 af 27. december 2018. Herefter kan fysiske personer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst opnå et fradrag, et såkaldt investorfradrag, i forbindelse med visse investeringer, hvor der mod kontantindskud direkte eller indirekte erhverves kapitalandele i små eller mellemstore virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase.

UDKAST

Fradraget udgør 59 pct. af anskaffelsessummen. Ved direkte erhvervelse af aktier i et målselskab kan der dog højst opnås investorfradrag på grundlag af en anskaffelsessum på 400.000 kr. Ved indirekte investeringer gennem investorfradragsfonde kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 125.000 kr.

Der er pligt til indberetning om visse investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, jf. skatteindberetningslovens § 29 a.

Indberetningspligten har til formål at gøre investorfradragsordningen så simpel som mulig, da indberetningerne gør det muligt at fortrykke fradraget på de enkelte investorers årsopgørelse. Det betyder, at en investor typisk ikke skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen for at foretage fradraget. Indberetningen er samtidig et væsentligt element i Skatteforvaltningens kontrol med ordningen.

Efter skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 1, skal selskaber/investorfradragsfonde årligt foretage indberetning til Skatteforvaltningen om investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, og som selskabet/investorfradragsfonden har modtaget oplysning om fra den skattepligtige. Skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 2, oplister i nr. 1-4 de oplysninger, der som udgangspunkt skal indgå i indberetningen.

Det fremgår desuden af skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, at indberetningen skal omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Hvis selskabet i løbet af året har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragsfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved opgørelsen af det beløb, der skal indberettes efter den foreslåede bestemmelse.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Det følger af artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over 500.000 euro, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøtteregister (gennemsigtighedskravet).

Formålet med gennemsigtighedskravet er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem

UDKAST

adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016 og blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1558 af 13. december 2016.

Tærsklen for indberetningsforpligtelsen er dog blevet sænket til 100.000 euro med Kommissionens forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, samt Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi.

Fremover vil Skatteforvaltningen derfor være forpligtet til at offentliggøre støttetildelinger på 100.000 euro eller derover og ikke blot støttetildelinger på over 500.000 euro.

For at Danmark kan efterleve gennemsigtighedskravet, skal ændringen af tærsklen for indberetningspligten gennemføres i de nuværende støtteordninger. Der er således behov for at nedsætte den hidtidige tærskel for virksomhedernes indberetning til Skatteforvaltningen på 500.000 euro i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og skatteindberetningsloven, så også virksomheder, som årligt tildeles 100.000 euro eller derover i støtte, skal indberette de nødvendige oplysninger til Skatteforvaltningen. Hermed vil Skatteforvaltningen kunne opfylde sin offentliggørelsesforpligtelse i medfør af den generelle gruppefritagelsesforordning.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette den statsstøtte, de har modtaget, fra 500.000 euro til 100.000 euro for de støtteordninger i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og investorfradragssloven, som er omfattet af enten den generelle gruppefritagelsesforordning eller Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022.

Forslaget til ændrede tærskler indebærer, at den hidtidige tærskel på 500.000 euro i 2024 fortsat vil gælde parallelt for opgørelse af hele kalenderåret, med henblik på at sikre, at den hidtil gældende tærskel på 500.000 euro også finder anvendelse på støtte ydet i de første måneder af 2024, inden den nye forordning trådte i kraft.

Den foreslåede ændring er en direkte konsekvens af ændringen i gruppefritagelsesforordningen med Kommissions Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, og har dermed til formål at sikre overholdelse af statsstøttereglerne.

Bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet vil blive ændret i overensstemmelse med forslaget, hvor der også vil blive fastsat nærmere overgangsregler for indberetningsforpligtelsen for 2024.

For nærmere om ændring af tærskler for hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, § 2, nr. 2, § 3, nr. 1, § 4, nr. 5, § 9, nr. 1, § 12, nr. 1, § 14, nr. 2 og § 16, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

3.6. Ophævelse af kravet om femårig registreringsperiode for varemottagere

3.6.1. Gældende ret

Efter kulafgiftsloven, lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven), lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter cfc-afgiftsloven), lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (batteriafgiftsloven), lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. (kvælstofafgiftsloven), lov om afgift af kvælstofoxider (kvælstofoxidafgiftsloven), lov om afgift af svovl (svovlafgiftsloven) og lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler (opløsningsmiddelafgiftsloven) samt lov om afgift af konsum-is (isafgiftsloven) betales der afgift af en varer, der modtages fra udlandet.

Erhvervsdrivende varemottagere (virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer omfattet af de pågældende love) skal lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, inden varerne afsendes fra udlandet.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., opløsningsmiddelafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., og isafgiftsloven § 1, stk. 6, 3. pkt., at erhvervsdrivende varemottageres

registrering hos Skatteforvaltningen, som sker i forbindelse med varemottagelsen her i landet, er gældende i 5 år.

Bestemmelserne indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde en virksomheds registrering, når der er gået 5 år fra det tidspunkt, hvor virksomheden har anmeldt sig hos Skatteforvaltningen. Herefter skal virksomheden på ny anmelde sig hos Skatteforvaltningen.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser

Hverken Skatteforvaltningen eller virksomhederne har hidtil administreret efter kravet. I praksis er erhvervsdrivende varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde, og således ikke kun i en femårig periode.

Herudover gælder tilsvarende krav ikke i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Der gælder således forskellige regler for varemottagere i afgiftslovgivningen, som hverken vurderes at være hensigtsmæssig eller velbegrunder.

Kravet om den femårige registreringsperiode vurderes at være uhensigtsmæssig for både virksomhederne, som skal lade sig anmelde på ny efter hver femårig periode, og Skatteforvaltningen, som skal afmelde virksomhederne efter hver femårig periode.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne i kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., opløsningsmiddelafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., og isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

De foreslåede ophævelser vil medføre, at lovene bringes i overensstemmelse med praksis, og hermed sikres det, at der vil være ensrettede regler på tværs af afgiftslovene.

For nærmere om ophævelse af den femårige registreringsperiode henvises til lovforslagets § 3, nr. 6,

§ 5, nr. 1, § 6, nr. 1, § 7, nr. 1, § 8, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 14, nr. 1 og § 15, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

3.7. Lovtekniske præciseringer i cfc-afgiftsloven

3.7.1. Gældende ret

UDKAST

Cfc-afgiftsloven består af en afgift af cfc-gasser og en afgift af visse industrielle drivhusgasser.

Der skal betales afgift af cfc-gasser og haloner, når stoffet anvendes i eller til fremstilling af varer angivet i cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, jf. § 2. Der skal betales afgift af visse industrielle drivhusgasser, når stofferne hydrofluorkarboner (HFC'er), perfluorkarboner (PFC'er) og svovlhexafluorid (SF6) modtages fra udlandet eller fremstilles, jf. cfc-afgiftslovens § 3 a, stk. 1. Der betales også afgift af stofferne, når de findes i blandinger med andre stoffer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 3, for så vidt angår de i § 1, stk. 1, nævnte stoffer (cfc), og cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 3, for så vidt angår de i § 3 b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer (industrielle drivhusgasser).

Efter gældende ret skal en varemottager, der erhvervsmæssigt modtager dækningsafgiftspligtige varer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande, svare afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter § 3 d, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6.

Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at undlade at lade sig registrere som varemottager, skal derfor afregne den fulde afgift.

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat som 3. pkt., at bestemmelsens 1. pkt. ikke finder anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Varer, som indeholder CFC, HFC og PFC omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, er dermed undtaget fra bagatelgrænsen, når varerne importeres af en virksomhed. En virksomhed skal derfor lade sig registrere som varemottager og svare afgift af importerede varer, som indeholder stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, uanset størrelsen af det årlige afgiftstilsvaret. Denne ændring trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 7, stk. 6, i lov nr. 2225 af 29. december 2020.

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden varerne sendes fra udlandet lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Cfc-afgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift.

Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6, indsat som 3. pkt., at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Ændringen medførte, at bagatelgrænsereglen blev præciseret således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, bliver den årlige periode anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår skal som følge af dette ikke indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette gør sig desuden gældende, hvis mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

Ændringen trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 22, stk. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021.

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 3 d, stk. 6, tilsvarende indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021.

Med § 5, nr. 41, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 4, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 3, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 4, stk. 6, tilsvarende indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser

Med ændringslovene 2225 af 29. december 2020 og 1240 af 11. juni 2021 er der blevet indsat 2 forskellige formuleringer af 3. pkt. i både § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, i cfc-afgiftsloven, som er trådt i kraft samtidig.

Det er Skatteministeriets vurdering, at der er usikkerhed om, hvilken rækkefølge de forskellige 3. punktummer fremgår af § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, i cfc-afgiftsloven.

3.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte de nyindsatte 3. punktummer i § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, så der ikke er tvivl om, hvad der er gældende ret efter § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., og § 4, stk. 6, 3. og 4. pkt.

For nærmere om lovtekniske præciseringer af cfc-afgiftsloven henvises til lovforslagets § 6, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

Med forslaget lempes hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift fra og med den 1. januar 2024 fra 68,8 kr. pr. GJ til 9,3 kr. pr. GJ for brændsler til rumvarme, svarende til en lempelse på 59,5 kr. pr. GJ. Lempelsen skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 15 mio. kr. i 2024, jf. tabel 3.1.

Det antages, at lempelsen af rumvarmeafgiften overvælttes i priserne til brugere, hvilket kan have en positiv effekt på turismen og hotelbranchen. Forslaget kan øge aktiviteten i de omfattede virksomheder, hvilket trækker i retning af et øget forbrug af fossile brændsler til rumvarme. Effekten heraf vurderes dog at være ikke nævneværdig. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd vurderes at udgøre ca. 15 mio. kr. i 2024. Med Aftale om Grøn skattereform for industri mv af 24. juni 2022 vil der ske en omlægning af rumvarmeafgifterne over mod CO₂-afgift og væk fra energiafgift. Lempelsen frem mod 2030 for hoteller og lignende virksomheders rumvarmeafgift forudsættes gradvist at blive reduceret fra knap 60 kr. pr. GJ til ca. 30 kr. pr. GJ. Mindreprovenuet skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. i 2030 efter tilbageløb og adfærd.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser af lempelse af hotellers rumvarmeafgift

Mio. kr. (2024-niveau)	2024	2025	2030	Varigt	Finansår 2024
Umiddelbar virkning	15	10	5	5	15
Virkning efter tilbageløb	15	10	5	5	15
Virkning efter tilbageløb og adfærd	15	10	5	5	15

Med forslaget indføres en ny skatteudgift, da lempelsen af hotellers m.v. rumvarme udgør en afvigelse af hovedreglen. Skatteudgiften udgør ca. 15 mio. kr. i 2024, svarende til det umiddelbare mindreprovenu.

4.1.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

Der er tale om en præcisering, som ikke ændrer på, hvad der gælder i dag. Forslaget vurderes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4.1.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

Forslaget om forbrugsregistrering på direkte linjer i elafgiftsloven giver samme mulighed for forbrugsregistrering som er gældende ved elforbrug fra det kollektive net. Lovforslaget vurderes ikke at udbrede brugen af forbrugsregistrering i nævneværdigt omfang. Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige i øvrigt.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2023, 1,9 mio. kr. i 2024, 1,8 mio. kr. årligt i 2025-2028 og 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører kontrol, vejledning og systemtilretninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslagets del vedrørende lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme m.v. kræver ikke ændringer eller tilpasninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer, idet virksomhederne selv modregner afgiften med deres godtgørelse inden, at virksomhederne angiver i indberetningssystemet TastSelv Erhverv.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

Det skønnes, at erhvervslivet vil opnå en afgiftslempelse svarende til den umiddelbare provenuvirkning, der udgør ca. 15 mio. kr. årligt, som primært forventes overvæltet i lavere priser på hotelovernatninger.

5.1.2. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på elektricitet ved direkte linjer forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder på under 0,5 mio. kr. årligt. Ved forbrugsregistrering vil de forbrugsregistrerede alene skulle betale nettoafgiften af deres forbrug. Det medfører en likviditetsfordel på op til et år for visse kunder, da de ikke først skal betale størstedelen af energiafgiften, for derefter at søge om godtgørelse på et senere tidspunkt.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske for erhvervslivet i øvrigt.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

5.2.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

Det vurderes, at virksomheder, der omfattes af lempelsen og ønsker at gøre brug af denne, i begrænset omfang vil have udgifter til opsætningen af yderligere målere til brug for opgørelsen af tilbagebetalingen. Etablering af målere som følge af forslaget vil dog alene være relevant i det tilfælde, virksomhederne vurderer, at den økonomiske gevinst ved adgangen til lempelsen overstiger udgifterne til etablering af målere.

5.2.2. Præcisering af overskudsvarmeafgift fra mineralogiske processer m.v. ved brug af biogas

Der er tale om en præcisering, som ikke ændrer på, hvad der gælder i dag. Forslaget vurderes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5.2.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

Virksomhederne på direkte linjer kan vælge at lade sig forbrugsregistrere med henblik på at opnå en likviditetsmæssig fordel. En forbrugsregistrering er forbundet med øget administration for erhvervslivet.

5.2.4. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

Med forslaget ændres tærsklen for indberetningspligten fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro. Det vurderes, at dette vil medføre øgede administrative byrder for virksomheder, hvis

tilbagebetalingsbeløb udgør mellem 100.000 og 500.000 euro, idet disse virksomheder hidtil ikke har været omfattet af indberetningspligten.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet i øvrigt.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

For forslaget om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes ikke at medføre en nævneværdig årlig merudledning af CO₂.

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser i øvrigt.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

Lempelsen af afgiften for forbrug af fossile brændsler for hotellers og lignende virksomheders rumvarme m.v. vurderes at indebære statsstøtte, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, idet der er tale om en ordning, som indebærer, at hoteller og lignende virksomheder opnår en afgiftslempelse, som virksomheder i andre sektorer ikke har adgang til, og idet ordningen vurderes at kunne påvirke konkurrencen og samhandlen i det indre marked.

Statsstøtteordningen vil blive indført med hjemmel i gruppefritagelsesforordningens artikel 44 (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som tillader medlemsstater at indføre lempelser for energiafgifter, som er omfattet af energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet). Betingelserne herfor er, at ordningen udformes i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, og at støttemodtagerne betaler den minimumssats, som følger af energibeskatningsdirektivet, samt at kredsen af støttemodtagere afgrænses på en gennemsigtig og objektiv måde med henblik på at undgå at være konkurrenceforvridende.

Eftersom de danske afgiftssatser for forbrug af fossile brændsler anvendt til procesformål er 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), overholder støtteordningen kravet om overholdelse af energibeskatningsdirektivets minimumssatser jf. direktivets bilag 1, tabel C. Samtidig har støtteordningen en bred afgrænsning af hvilke virksomhedstyper, der bliver omfattet af lempelsen, idet de omfattede aktiviteter er defineret i momssystemdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a. Da der er tale om forenelig statsstøtte omfattet af gruppefritagelsesforordningens artikel 44, vil kriseramte virksomheder være afskåret fra at anvende den særlige rumvarmeafgiftssats for hoteller og lignende virksomheder.

Det følger af artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over den fastsatte tærskel, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøttere register (gennemsigtighedskravet). Tærsklen er nedsat fra 500.000 euro til 100.000 euro som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Lovforslagets bestemmelser om hotellers rumvarme notificeres desuden som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015. Da der er tale om en skattemæssig foranstaltning, er forslaget ikke omfattet af en stand still periode.

9.2 Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav
Med forslaget ændres tærsklen for indberetningspligten af statsstøtte fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Lovforslaget indebære ændringer som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108. Statsstøtte, der opfylder betingelserne i artikel 107 TEUF, dvs. støtte som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked. Hvis Europa-Kommissionen finder, at en støtten er uforenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om, at

UDKAST

støtteforanstaltningen skal ophæves. Der kan desuden træffes afgørelse om, at støtten skal tilbagebetales af de virksomheder, der har modtaget den.

Statsstøtte skal derfor som udgangspunkt anmeldes og godkendes af Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af gruppefritagelses-forordningens anvendelsesområde.

Det følger af artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over 500.000 euro, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøtteregister (gennemsigtighedskravet).

Formålet med gennemsigtighedskravet er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016 og blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1558 af 13. december 2016. Tærsklen for indberetningsforpligtelsen er imidlertid blevet sænket til 100.000 euro med Kommissionens forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, samt Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi.

For at Danmark kan efterleve gennemsigtighedskravet, skal ændringen af tærsklen for indberetningspligten gennemføres i disse love.

Formålet med offentliggørelsen af oplysningerne er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

En manglende efterlevelse af gennemsigtighedskravet betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til betingelserne for at anvende ovennævnte retsakter som basis for tildeling af støtte. Europa-Kommissionen har derfor mulighed for at rejse sager om tilbagebetaling af støtten og kan desuden fratage Danmark muligheden for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Dette vil begrænse Danmarks mulighed for hurtigt at iværksætte støtteordninger.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter i øvrigt.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september 2023 til den 6. oktober 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO) Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark,

UDKAST

Restaurationsbranchen.dk, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankesforvaltningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen, Økologisk Landsforening.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 15 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2024. Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige i øvrigt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2023, 1,9 mio. kr. i 2024, 1,8 mio. kr. årligt i 2025-2028 og 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører kontrol, vejledning og systemtilretninger. Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner. Lovforslaget vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning.
Økonomiske konsekvenser	For lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes det, at erhvervslivet	Ingen.

UDKAST

for erhvervsli- vet	vil opnå en afgiftslempelse svarende til den umiddelbare provenuvirkning, der udgør ca. 15 mio. kr. årligt. Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på elektricitet ved direkte linjer forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder på under 0,5 mio. kr. årligt.	
Administrative konsekvenser for erhvervsli- vet	Ingen.	Lovforslaget har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Forslaget om lempelse af hotellers rumvarme og lignende virksomheders afgift for rumvarme vurderes at medføre en ikke nævneværdig årlig merudledning af CO ₂ .
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Det vurderes, at forslaget om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme vil udgøre forenelig statsstøtte i henhold til artikel 44 i gruppefritagelsesforordningen. Dette vurderes, da de danske afgiftssatser for forbrug af fossile brændsler anvendt til procesformål er 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), overholder støtteordningens krav om overholdelse af energibeskatningsdirektivets minimumssatser jf. direktivets bilag 1, tabel C. Samtidig har støtteordningen en bred afgrænsning af hvilke virksomhedstyper, der bliver omfattet af lempelsen, idet de omfattede aktiviteter er defineret i momssystemdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a. Da der er tale om forenelig statsstøtte omfattet af	

UDKAST

	<p>gruppefritagelsesforordningens artikel 44, vil kriseramte virksomheder være afskåret fra at anvende den særlige rumvarmeafgiftssats for hoteller og lignende virksomheder.</p> <p>Lovforslagets bestemmelser om hotellers rumvarme notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.</p> <p>Forslaget om nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte er en ændring som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.</p>				
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">Ja</td> <td style="width: 50%;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, § 9 a, stk. 4, og § 11, stk. 18, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 9, stk. 4 og 5, § 9 a, stk. 1-3, og § 11, stk. 3, skal i visse tilfælde indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Støtteordningerne i §§ 9 og 9 a udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, at afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter § 11, stk. 2, dvs. i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motor køretøjer refunderes ikke.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000

UDKAST

euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har den 23. juni 2023 vedtaget en ændring til den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger sænkes, fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det følger af den foreslåede § 1, nr. 1, at i § 9, stk. 14, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt. i mineralolieafgiftsloven ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det vil betyde, at tærsklen for indberetningspligten i bestemmelserne ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Formålet med ændringen er at gennemføre Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, § 9 a, stk. 1-3, og § 11, stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, om elpatronordningen, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter § 9, stk. 14, 1. pkt., tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, og CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4.

UDKAST

Med § 1, nr. 13, i lov nr. 2225 af 29. december 2020 blev elafgiftslovens § 11, stk. 6-14, ophævet. Stk. 15-22 blev derefter stk. 5-12, herunder blev stk. 16 og 17 til stk. 6 og 7. Med ændringslovens § 4, nr. 8, blev henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, 3. pkt., til elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17, ændret til § 11, stk. 6 og 7.

Med § 3, nr. 1, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 blev mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13-15, ophævet og i stedet blev stk. 13-16 indsat med henblik på at skabe klarhed over gældende ret. Det indsatte stk. 15 svarer til det stk. 16, der var gældende før lov nr. 2225 af 29. december 2020.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 9, *stk. 14, 3. pkt.*, at ændre stk. 16 og 17 til stk. 6 og 7.

Det medfører, at der i mineralolieafgiftsloven vil fremgå korrekt henvisning til de tilsvarende bestemmelser i elafgiftsloven.

Ved en fejl blev den tidligere gældende henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17 indsat ved lov nr. 329 af 28. marts 2023. Der burde rettelig have været henvist til § 11, stk. 6 og 7.

Til nr. 3

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 8, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data. Henvisningen til stk. 8 i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er imidlertid ikke retvisende, idet der rettelig burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke retvisende henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 7 i § 11 ved § 1, nr. 18, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 4, nr. 10, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 8 i § 11, og ved § 4, nr. 7, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev henvisningerne i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., konsekvensændret fra stk. 7 til stk. 8. På grund af indsættelsen af et nyt stk. 8 i § 11 ved lov nr. 462 af 9. juni 2004 burde henvisningerne dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 9,

UDKAST

som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

Det foreslås at ændre mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., så stk. 8 ændres til stk. 9.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver retvisende.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., korrekt henviser til stk. 9.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 3, hvortil der henvises.

Til nr. 4

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 11, stk. 5. Det følger af § 11, stk. 4, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 11, stk. 5, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, ved de i stk. 5, nr. 1-8, oplyste anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for helt eller delvist at få godtgjort afgiften af forbrugte mineralolieprodukter m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning, og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 11, stk. 5, nr. 4, at en virksomhed, der har forbrug af mineralolieprodukter m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug) for at opnå godtgørelse, skal fordele sit forbrug af mineralolieprodukter m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v.

UDKAST

Fordelingen af forbruget sker som udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af varer og varme, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 11, stk. 5, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C (damp- og hedtvandsanlæg), eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode, og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Det følger af § 11, stk. 5 nr. 4, 5-7 pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 11, stk. 6, at virksomheder som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5. nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvorved godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 11, stk. 6, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften i § 11, stk. 6, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug.

Det følger af § 11, stk. 7, at hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 6, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af mineralolieprodukter m.v. til rumvarme/komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 7. Det følger af § 11, stk. 7, 4. pkt., at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt brugsvand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt brugsvand ved andet end måling, hvis det faktiske forbrug til varmt brugsvand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt brugsvand ville medføre en større tilbagebetaling.

UDKAST

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, indsættes en ny bestemmelse som nummer 9. Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssige opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, tilbagebetales ned til processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning m.v. af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, herunder campingværelser og trætophytter, hvis betaling for opvarmning af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til campering og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal ved campingpladser forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder.

UDKAST

Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning.

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udlejning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige mineralolieprodukter m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt brugsvand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1.pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and break-fast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, vil de dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 1. pkt. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt. Mineralolieprodukter m.v., der anvendes som motorbrændstof, som udlejer forsyner lejerens køretøj med uden særskilt betaling, er ikke omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, i det omfang sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

UDKAST

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bespisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden i stk. 5. nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt. skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelser, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme brugsvand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og

UDKAST

opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bespisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels konferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom konferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et konferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af mineralolieprodukter m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 3. pkt. præciserer, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt. vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter desuden ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 2. pkt. Det skyldes, at disse enheder oftest vil have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhenigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

UDKAST

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter -andel af virksomhedens samlede kvadratmeter -areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., skal virksomheden opgøre arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR).

En virksomheds areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmeforbrug, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v.

Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmeforbrug.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m² ifølge BBR har et samlet areal, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ,

UDKAST

hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., vil medføre at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, forbrugt til varmt brugsvand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden for de arealer, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, ikke kan opgøres efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling.

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energiforbrug fordeles efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes at et højt forbrug af varmt brugsvand, som finder sted i f.eks. spafaciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energiforbruget ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energiforbruget til varmt brugsvand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmeforbrug, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende 100-10 pct. af varmeforbruget, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energiforbruget.

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt brugsvand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energiforbrug anvendt til rumvarme. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal, som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold på 600 m². Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt brugsvand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt. vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette

UDKAST

medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 7. pkt. vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 11 e, stk. 5, skal anvende tilsvarende metode hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter § gasafgiftslovens 10, stk. 5, nr. 9, 3. pkt., i og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, 3. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 5, § 2, nr. 5 og § 3, nr. 4-5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der skal benytte sig af tilbagebetalingsmuligheden i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, som der gælder den første arbejdsdag i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 18, 1. pkt., skal ske per juridisk enhed.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk.18, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, 1. pkt. og stk. 19, 2. pkt., ændres stk. 3 til stk. 3 eller stk. 5, nr. 9.

Det betyder, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 11, stk. 5 nr. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, pålægges at indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

UDKAST

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af, at det ved lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås at etablere en tilbagebetalingsmulighed, som bliver omfattet af kravet om indberetning til Kommissionens statsstøtteregister. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises.

Til § 2

Til nr. 1

Gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., henviser til § 1, stk. 2, 3. pkt.

Henvisningen til § 1, stk. 2, 3. pkt., er ikke retvisende.

Det er begrundet i, at henvisningerne ikke blev konsekvensændret fra § 1, stk. 2, 3. pkt., til § 1, stk. 2, 2. pkt., ved lov nr. 1585 af 27. december 2019, som følge af, at den dagældende § 1, stk. 2, 2. pkt., blev ophævet.

Det foreslås at i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til »2. pkt.«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., korrekt henviser til § 1, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 2

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, § 8, stk. 12, § 8 a, stk. 4, og § 10, stk. 16, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 1, stk. 2, § 9 a, stk. 4 og 5, § 8 a, stk. 1-3, og § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, at afgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) udgør 236,8 øre (2015-niveau). Afgiften for biogas, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) 9,8 øre pr. Nm³. Støtteordningen består således i en lempet afgiftssats for biogas til varmfremstilling. Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, at virksomheder skal indberette værdien af den nævnte afgiftslempelse i stk. 1, til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

UDKAST

Støtteordningerne i §§ 8 og 8 a udgøres af den såkaldte elpatronordning. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a. Det fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 12, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen skal ske pr. juridisk enhed.

Der gælder en lempet afgiftssats for biogas til procesformål. Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1-5 og stk. 15, at godtgørelsen af afgiften for biogas, som anvendes til proces, nedsættes med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Afgiften for anden gas til procesformål nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har den 23. juni 2023 vedtaget en ændring til den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

UDKAST

Formålet med ændringen er at gennemføre Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 1, stk. 2, § 9 a, stk. 4 og 5, § 8 a, stk. 1-3, og § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 7, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data. Henvisningen til stk. 7 i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er imidlertid ikke retvisende, idet der rettelig burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke retvisende henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 7 i § 10 ved § 3, nr. 6, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 2, nr. 15, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 8 i § 10, men der blev ikke gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse hermed. Henvisningerne burde dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 9, som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at ændre »stk. 7« til »stk. 9«.

Det betyder, at henvisningerne til stk. 7 i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres til en henvisning til stk. 9.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver retvisende.

UDKAST

Til nr. 4

Det fremgår at gasafgiftslovens § 10, stk. 15, § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, henviser til § 1, stk. 2, 3. pkt.

Henvisningen til § 1, stk. 2, 3. pkt., er ikke retvisende.

Det er begrundet i, at henvisningerne ikke blev konsekvensændret fra § 1, stk. 2, 3. pkt., til § 1, stk. 2, 2. pkt., ved lov nr. 1585 af 27. december 2019, som følge af, at den dagældende § 1, stk. 2, 2. pkt., blev ophævet.

Det foreslås at ændre gasafgiftslovens *10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3*, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til »stk. 2, 2. pkt.«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i gasafgiftslovens § 10, stk. 15, § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., korrekt henviser til § 1, stk. 2, 3. pkt. Til nr. 5

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 10, stk. 5. Det følger af § 10, stk. 4, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af gasafgiftslovens § 11, stk. 4, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 10, stk. 5, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af gasafgiftslovens § 10, stk. 4, ved de i § 10, stk. 5, nr. 1-8, oplyste anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for helt eller delvist at få godtgjort afgiften af forbrugte gas m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 10, stk. 5, nr. 4, at en virksomhed, der har forbrug af gas m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug), for at opnå godtgørelse skal fordele sit forbrug af gas m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v. Fordelingen af forbruget sker som

UDKAST

udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af varer og varme, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 10, stk. 5, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2.

Det følger af § 10, stk. 5 nr. 4, 5-7 pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 10, stk. 6, at virksomheder, som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5, nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvorved godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 11, stk. 6, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften i § 10, stk. 6, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug.

Det følger af § 10, stk. 7, at hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 6, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af gas m.v. til rumvarme/komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 7.

Det følger af § 10, stk. 7, 4. pkt., at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt brugsvand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt brugsvand ved andet end måling (50 GJ-reglen), hvis det faktiske forbrug til varmt brugsvand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt brugsvand ville medføre en større tilbagebetaling.

UDKAST

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 16, at virksomheder, der skal benytte sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, som der gælder den første arbejdsdag i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 18, 1. pkt., skal ske per juridisk enhed.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 17, at Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-5, jf. stk. 15, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås, at der i gasafgiftslovens § 10, stk. 5, indsættes en ny bestemmelse som nummer 9. Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssige opgørelsen af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt., vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, 3. pkt. og § 8, stk. 4, nr. 9, 3. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 10, stk. 4, tilbagebetales ned til

UDKAST

processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning m.v. af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, herunder campingværelser og trætophytter, hvis betaling for opvarmning af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til campering og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal campingpladser forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end seks uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udledning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige mineralolieprodukter m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt brugsvand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1. pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and break-fast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, vil de vil dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 1. pkt. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er

UDKAST

forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i det omfang, sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bespisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

UDKAST

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt., skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelse, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme brugsvand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bespisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels konferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom konferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et konferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af mineralolieprodukter m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 3. pkt., præciserer, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt., vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det

UDKAST

foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter desuden ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 2. pkt. Det skyldes, at disse enheder oftest vil have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhenigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter -andel af virksomhedens samlede kvadratmeter-areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., skal virksomheden opgøre udlejningsarealet til antallet af kvadratmeter, som det antal kvadratmeter, der kan henregnes til virksomhedens tilbagebetalingsberettigede indkvarteringsydelse omfattet af stk. 5, nr. 9, 1. pkt. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR).

UDKAST

En virksomheds areal som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmekonsum, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v.

Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmekonsum.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m², ifølge BBR, har et samlet areal som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under sit ophold udlejningsareal på 600 m². Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., vil medføre at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 10, stk. 4, forbrugt til varmt brugsvand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden for arealer som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under sit ophold, ikke kan opgøres efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling.

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energiforbrug fordeles efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes at et højt forbrug af varmt brugsvand, som finder sted i f.eks. spa-faciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energiforbruget ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energiforbruget til varmt brugsvand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmekonsum, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende 100-10 pct. af varmekonsumet, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energiforbruget.

UDKAST

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt brugsvand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energiforbrug anvendt til rumvarme. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold på 600 m². Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt brugsvand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt., vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 7. pkt., vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 11 e, stk. 5, skal anvende tilsvarende metode hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, 4. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget etablerer en tilbagebetalingsmulighed, som bliver omfattet af kravet om indberetning til Kommissionens statsstøtteregister.

Da § 10, stk. 17 og stk. 18, omfatter stk. 5, vil virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 5 nr. 9, blive pålagt at indbetale tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 4-5, § 2, nr. 2, og § 3, nr. 4-5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til nr. 6

Der gælder efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., en særlig lav afgift på anvendelsen af biogas på 9,8 øre pr. Nm³.

Der gælder forskellige regler for godtgørelse af afgiften. Reglerne for beskatning af brændselsbaseret overskudsvarme blev ændret ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 og efterfølgende ændret ved lov nr. 2606 af 28. december 2021. Reglerne er for hovedpartens vedkommende trådt i kraft den 1. januar 2022.

Den almindelige afgiftssats for overskudsvarme er fastlagt i § 10, stk. 9, hvorefter afgiften nedsættes i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Den samlede tilbagebetaling efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven nedsættes med 24,5 kr. pr. GJ-varme (2015-niveau).

For forbrug af biogas, der anvendes til procesforbrug i mineralogiske processer m.v., godtgøres 100 pct. af afgiften, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 2. pkt., sammenholdt med §§ 10 a og 10 d.

Det følger af § 10, stk. 15, 1. pkt., at uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen for biogas m.v. efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5, jf. 2. pkt.

Efter § 10 a fastsættes, at tilbagebetaling af afgiften efter § 10 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023, når gassen anvendes til proces.

Efter § 10 d fastsættes, at nedsættelsen af tilbagebetaling efter § 10 a ikke finder anvendelse for varme og varer, der anvendes til kemisk reduktion, i elektrolyse, direkte til opvarmning i metallurgiske eller mineralogiske processer, jf. § 10 d, stk. 1-4. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, jf. stk. 5.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 1, at beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ-overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende

UDKAST

fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Efter § 10 e, stk. 2, fastlægges afgiften af nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 og 8, til 2,5 kr. pr. GJ-overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 e, stk. 2, 1. pkt., at ændre »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8,« til »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4, samt nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.

Det foreslåede medfører, at det klart fremgår, at den særlige sats på 2,5 kr. pr. GJ for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. finder anvendelse i tilfælde som nævnt i § 10 d, stk. 1-4, herunder ved kemisk reduktion og elektrolyse samt i mineralogiske og metallurgiske processer.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 4, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 4 og 3, § 7 b, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Støtteordningerne i §§ 7 og 7 b er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b. Det fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 9, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 og 4, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000

UDKAST

euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 7, stk. 9, 1. pkt., og § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter kulafgiftslovens § 7, stk. 4, og 3, § 7 b, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Visse typer affald er fritaget for afgift efter kulafgiftslovens § 7 a. Det følger af § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald, er fritaget for afgift efter henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 5 og 6.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald indeholder i bilag 1, nr. 1-16, en liste over affald omfattet af bekendtgørelsen, og som dermed er fritaget for afgift efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1. Det omfatter bl.a. råtræ, herunder bark, skovflis og ubehandlet savværksflis, jf. bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, bilag 1, nr. 1.

UDKAST

I 2010 udstedte Miljøministeriet bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald. Med ændringsbekendtgørelsens § 1, nr. 2, blev bilag 1, nr. 1, ændret til også at omfatte grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale.

Miljøministeriet udstedte i 2016 bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, som ophævede og erstattede bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen er hovedsageligt udtryk for en regelsammenskrivning af bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald og bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald.

Det følger af § 3, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, at affald, der er optaget i bilaget til bekendtgørelsen, uden kommunal anvisning kan forbrændes i kraft- eller varmeproducerende anlæg, der er indrettet til fyring med fast brændsel, eller afsættes til forbrænding i sådanne anlæg. Efter § 3, stk. 2, kan affald, der er optaget i bilaget til biomasseaffaldsbekendtgørelsen, desuden uden kommunal anvisning afsættes til virksomheder, der fremstiller brændelsespiller eller brændelsbriketter til forbrænding i kraft- eller varmeproducerende anlæg.

Efter § 5, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, træffer kommunalbestyrelsen i tvivlstilfælde afgørelse om, hvorvidt affald er omfattet af bekendtgørelsens bilag. Kommunalbestyrelsen træffer efter § 5, stk. 2, desuden afgørelse om, hvorvidt affald, der importeres til forbrænding i eller til produktion af brændelsespiller på et anlæg i kommune, er omfattet af bekendtgørelsens bilag.

Efter § 6, stk. 1, skal virksomheder, der f.eks. forbrænder eget affald, eller afsætter affald uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelsens § 3, underrette kommunalbestyrelsen om bl.a. affaldets art, oprindelse og sammensætning. Efter § 6, stk. 5, skal disse oplysninger m.v. og dokumentation opbevares i 5 år.

Biomasseaffald som er haveparkaffald er derfor omfattet af fritagelsen i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at biomasseaffaldet ikke kan anses for omfattet af bekendtgørelsen.

[Miljøministeriet udstedte i [september 2023] bekendtgørelse nr. [xx] om biomasseaffald, som ophæver og erstatter bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen indfører en bagatelgrænse for mængden af urenheder, som haveparkaffald kan indeholde, uden at det

UDKAST

ændrer ved, at der er tale om biomasseaffald. Bagatelgrænsen er fastsat til 1 promille. Bekendtgørelsen træder i kraft den [1. januar 2024].]

Det foreslås i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, at ændre »1637 af 13. december 2006« til » [xxxx af xx xxxx xxxx]«.

Det betyder, at henvisningen til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald ændres til en henvisning til bekendtgørelse nr. [xx af xx. xxxx] om biomasseaffald.

Formålet er at præcisere, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, som dette er defineret i miljølovgivningen, kan fritages for afgift.

Den foreslåede ændring af § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, vil medføre, at haveparkaffald med urenheder på op til 1 promille, omfattet af bekendtgørelse nr. [xx af xx. xxxx xxxx] om biomasseaffald vil være fritaget for afgift efter § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, i kulafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 6, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data.

Henvisningen til stk. 6 i § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er ikke retvisende, idet der rettelig burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke retvisende henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 6 i § 8 ved § 2, nr. 11, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 5, nr. 8, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 7 i § 8, men der blev ikke gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse hermed. Henvisningerne burde dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 8, som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

UDKAST

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at ændre ændres »stk. 6« til »stk. 8«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver retvisende.

Til nr. 4

Det følger af gasafgiftslovens § 8, stk. 3, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling for afgift af varme og varer der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5. Det følger af § 8, stk. 3, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 3, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for der som ydes som udgangspunkt heller ikke tilbagebetaling for afgift af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 11, stk. 5, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 3, ved de i § 8, stk. 4, nr. 1-8, oplyste anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for helt eller delvist at få godtgjort afgiften af forbrugte mineralolieprodukter m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 8, stk. 4 nr. 5, at en virksomhed, der har forbrug af kul m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug), skal for at opnå godtgørelse fordele sit forbrug af kul m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v. Fordelingen af forbruget sker som udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af varer og varme, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 8, stk. 4, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C (damp- og hedtvandsanlæg), eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre

UDKAST

end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 2. Det følger af § 8, stk. 4, 5-7 pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 8, stk. 5, at virksomheder, som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5, nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvormed godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 8, stk. 5, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug. Hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 5, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af mineralolieprodukter m.v. til rumvarme eller komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 5.

Det følger af § 8, stk. 6, at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt brugsvand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt brugsvand hvis det faktiske forbrug til varmt brugsvand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt brugsvand ville medføre en større tilbagebetaling.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8 stk. 4, indsættes en ny bestemmelse som nr. 9. Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattes af stk. 3, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter., hvis gæstens betaling for opvarmning

UDKAST

af sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssige opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter stk. 5, nr. 4, kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt., vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 1. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 8, stk. 3, tilbagebetales ned til processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning m.v. af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, herunder campingværelser og trætophytter, hvis betaling for opvarmning af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til campering og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal ved campingpladser forstås som udlejere af visse arealer, dvs. arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning.

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som

UDKAST

campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udledning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige mineralolieprodukter m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt brugsvand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1. pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and breakfast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, er disse en del af indkvarteringsydelsen, og de vil dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i det omfang, sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil

UDKAST

være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bespisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden stk. 4. nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt., skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelse, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme brugsvand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt brugsvand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bespisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels konferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom konferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et konferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

UDKAST

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af mineralolieprodukter m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 3. pkt. præciserer, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 4. pkt., vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 4, nr. 9, 1. pkt., kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold omfattet af stk. 4, nr. 9, 1. pkt., og til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter desuden ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 4, nr. 9, 2. pkt. Det skyldes, at disse enheder oftest vil have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhenigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 4, nr. 9, 1. pkt., og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter-andel af virksomhedens samlede kvadratmeter-areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den

UDKAST

tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 4, nr. 9, 4. pkt., er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 4, nr. 9, 4. pkt., skal virksomheden opgøre arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR).

En virksomheds areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmeforbrug, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v. Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmeforbrug.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m² ifølge BBR har et samlet areal, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 5. pkt., vil medføre at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 8, stk. 3, forbrugt til varmt brugsvand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden arealer som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, ikke kan opgøres efter stk. 4, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling.

UDKAST

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 4, nr. 9, 6. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energiforbrug fordeles efter stk. 4, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes at et højt forbrug af varmt brugsvand, som finder sted i f.eks. spafaciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energiforbruget ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energiforbruget til varmt brugsvand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmeforbrug, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende 100-10 pct. af varmeforbruget, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energiforbruget.

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt brugsvand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energiforbrug anvendt til rumvarme. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold på 600 m². Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt brugsvand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 6. pkt., vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 7. pkt., vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 8, stk. 4, skal anvende tilsvarende metode, hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., og

UDKAST

mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, 4. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 4-5, § 2, nr. 5, og § 3, nr. 4 og 5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Lovforslagets § 3, nr. 5, etablerer en statsstøtteordning, som er omfattet af Europa-Kommissionens gennemsigtighedskrav.

Der følger af bl.a. gruppefritagelsesforordningen (Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108). Heraf følger et krav for anvendelsen af statsstøtte, at medlemsstaterne offentliggør en række oplysninger om støttetildelinger. For så vidt angår støttetildelinger på over den i forordningen fastsatte grænse stilles der bl.a. krav om offentliggørelse af støttemodtagerens navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016. For så vidt angår støtte i form af skattefordele, skal oplysningerne offentliggøres i Europa-Kommissionens statsstøttere register senest et år fra indberetningen af statsstøttebeløbet til Skatteforvaltningen.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Virksomhederne skal derfor i 2024 indberette statsstøttebeløb til Skatteforvaltningen, som er ydet fra 1. januar 2024 til 31. december 2024, hvis det samlede beløb, en virksomhed har modtaget, er 100.000 euro eller derover.

Danmark er forpligtet til at leve op til Kommissionens krav om offentliggørelse af hvilke virksomheder, der modtager statsstøtte, og hvor meget statsstøtte disse virksomheder har modtaget, hvis beløbet overstiger 100.000 euro pr. støtteordning pr. kalenderår. Derfor er det nødvendigt at etablere den nødvendige hjemmel til at kunne indhente og offentliggøre de påkrævede oplysninger.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 15, 1. pkt.*, at virksomheder, som benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, pålægges at indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Det foreslås i *stk. 15, 2. pkt.*, at omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Eftersom Danmark ikke er tiltrådt euroen, skal der ske omregning af støttebeløbet fra danske kroner til euro for at afgøre, om støttebeløbet overstiger tærsklen på 100.000 euro. Indberetningen for statsstøtte ydet i 2024 skal således omregnes til den kurs, der gælder den 1. oktober 2024.

Det foreslås i *stk. 15, 3. pkt.*, at opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter *stk. 15, 1. og 2. pkt.*, skal ske pr. juridisk enhed. Bestemmelsen præciserer, hvad der i bestemmelsen forstås som en virksomhed. Ved virksomhed forstås en selvstændig juridisk enhed identificeret ved et cvr-nummer. Indberetningen i henhold til denne bestemmelse vil derfor ske pr. selvstændig juridisk enhed, uanset evt. fælles momsregistrering eller underliggende produktionsenheder.

Det foreslås i *stk. 16*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af de pågældende oplysninger i Kommissionens statsstøttere register.

Skatteforvaltningen er i besiddelse af størstedelen af de påkrævede oplysninger. Det er således støttebeløbets størrelse som virksomhederne selv skal indberette til Skatteforvaltningen.

Skatteministeren vil også kunne fastsætte regler om praktiske spørgsmål vedrørende indberetningstidspunkt, indberetning til TastSelv Erhverv m.v.

Eftersom statsstøtteordningen er omfattet af gruppefritagelsesforordningen, vil kriseramte virksomheder være afskåret fra at anvende den særlige afgiftssats for hoteller og hotellignende virksomheder forbrug af kul til rumvarme m.v.

Bestemmelserne vil svare til de tilsvarende bestemmelser i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18-19, og gasafgiftslovens § 10, stk. 16-17.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

UDKAST

Det følger af kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås at kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i loven fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Efter elforsyningsloven er der mulighed for at etablere en direkte linje mellem en elproducent og en elforbruger uden om det kollektive net. En direkte linje kan kun anlægges efter tilladelse fra Energistyrelsen efter § 23 i lov om elforsyning og er defineret som en direkte elektricitetsforbindelse mellem en elproducent og en forbruger, gennem hvilken der dels leveres elektricitet direkte fra elproducenten til forbrugeren på den direkte linje, dels leveres elektricitet fra en elhandler på det kollektive net til forbrug på den direkte linje. Etablering af en sådan direkte linje skal ske efter tilladelse fra Energistyrelsen i elforsyningslovens § 23.

Elektricitet produceret af en elproducent på den direkte linje kan efter elforsyningsloven også leveres til det kollektive net. Direkte linjer har ét

UDKAST

tilkoblingspunkt til det kollektive net. Der kan ligge flere forbrugere, herunder med forskellige cvr-numre, bag tilkoblingspunktet. Der er dog kun knyttet ét aftagenummer til hvert tilkoblingspunkt på det kollektive net, og derfor vil kun en af forbrugerne på den direkte linje kunne indgå aftale med en elhandelsvirksomhed om leverancer af elektricitet til aftagenummeret.

Elproducenten på den direkte linje, der leverer elektricitet til den direkte linje, skal lade sig registrere efter elafgiftslovens § 4, stk. 2, og svare afgift for forbrug af elektricitet på den direkte linje til Skatteforvaltningen, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 3. Dette omfatter både eget forbrug af elektricitet hos den virksomhed, der producerer elektricitet, og ligeledes forbrug af den producerede elektricitet hos de virksomheder, der er tilkoblet den direkte linje fra elproducenten.

Efter elafgiftslovens § 4, stk. 3, er det muligt for en virksomhed med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Det giver virksomheden mulighed for at forbrugsafregne elafgiften.

En forbrugsregistrering giver mulighed for at få leveret elektricitet fra elleverandøren uden afgift. Forbrugsregistreringen indebærer, at virksomhederne kan foretage nettoafregning af afgiften. Nettoafregning betyder, at virksomheden skal betale afgift af det ikke-godtgørelsesberettigede energiforbrug til Skatteforvaltningen. Når kalendermåneden (afgiftsperioden) er gået, opgør virksomheden, hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til godtgørelsesberettigede formål, og hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til ikke-godtgørelsesberettigede formål.

Herved har virksomheden en fleksibilitet i først at skulle betale afgift til elleverandøren og derefter søge om godtgørelse af afgift hos Skatteforvaltningen. Forbrugsregistreringen giver dermed virksomhederne en likviditetsmæssig fordel.

Det fremgår af § 8, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v., og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8.

UDKAST

Der er efter gældende ret ikke mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elektricitet, der leveres via en direkte linje fra en elproducent registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2.

Det foreslås i elafgiftsloven at indsætte en ny paragraf, § 4 a om forbrugsregistrering på direkte linjer.

Det foreslås som *stk. 1*, at virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås som *stk. 2, 1. pkt.*, at ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for Skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1 eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Det foreslås som *stk. 2, 2. pkt.*, at ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den efter § 4, stk. 2, registrerede virksomhed.

Det foreslås som *stk. 3*, at hvis en virksomhed registreret efter stk. 1 ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette Skatteforvaltningen.

Det foreslås som *stk. 4*, at virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 1 er i restance med skatter og afgifter, ikke kan registreres i henhold til stk. 1.

Det foreslås som *stk. 5, 1. pkt.*, at hvis virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan Skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Det foreslås som *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, tidligst kan anmode om fornyet registrering efter stk. 1 efter 12 måneder. Det foreslås som *stk. 5, 3. pkt.*, at Skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Det foreslås som *stk. 6*, at til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Det foreslåede § 4 a, stk. 1, vil medføre, at virksomheder, der opfylder de tilsvarende krav til forbrugsregistrering, som gælder for elektricitet, der

UDKAST

leveres fra det kollektive net i elafgiftslovens § 4, stk. 3, og som forbruger elektricitet via en direkte linje, kan forbrugsregistreres.

Formålet med ændringen er at give virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje, mulighed for at blive forbrugsregistreret, da det vil give en likviditetsmæssig fordel.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en virksomhed, der opfylder de øvrige betingelser for forbrugsregistrering, og som får leveret elektricitet via en direkte linje, kan lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen på lige fod med virksomheder med et lignende forbrug.

Virksomheden, der får leveret elektricitet via en direkte linje, skal således for at blive forbrugsregistreret have et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af den elafgift, virksomheden skal svare.

Forbrugsregistrering sker hos Skatteforvaltningen.

Virksomheder, der forbruger elektricitet via en direkte linje, vil dermed også under visse betingelser have mulighed for at blive forbrugsregistreret og foretage nettoafregning af afgiften.

Forbrugsregistrering medfører desuden, at virksomheden efter udløbet af hver afregningsperiode skal angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen efter elafgiftslovens § 8, stk. 1.

Det foreslåede § 4 a, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at virksomheden, der anmoder Skatteforvaltningen om at blive forbrugsregistreret efter det foreslåede § 4 a, stk. 1, over for Skatteforvaltningen skal kunne dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i det foreslåede stk. 1. Det foreslåede § 4 a, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at ved opgørelsen af forbruget de seneste 12 måneder skal virksomheden benytte de mængder elektricitet eller varme, som er målt af de virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 2.

Alternativt kan virksomheden sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1.

Det foreslåede § 4 a, stk. 3, vil medføre, at en virksomhed, der er registreret efter det foreslåede stk. 1, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis

UDKAST

virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugsregistreret efter det foreslåede stk. 1.

Skatteforvaltningen vil herefter afregistrere virksomheden.

Det foreslåede § 4 a, stk. 4, vil medføre, at virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om at blive forbrugsregistreret efter det foreslåede stk. 1, ikke kan blive forbrugsregistreret, hvis virksomheden er i restance med skatter og afgifter.

Dermed kan virksomheder, der ikke rettidigt har betalt skatter og afgifter, ikke blive forbrugsregistreret, før disse udeståender er betalt.

Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 1. pkt., vil medføre, at en forbrugsregistreret virksomhed skal overholde en række tidsfrister, da Skatteforvaltningen ellers kan inddrage forbrugsregistreringen.

Den forbrugsregistrerede virksomhed kan således få inddraget registreringen efter det foreslåede stk. 5, hvis virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har betalt skatter eller afgifter m.v., eller har været i restance med skatter og afgifter.

Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder, der har fået inddraget forbrugsregistreringen efter det foreslåede stk. 1, tidligst kan anmode om fornyet registrering efter stk. 1 efter 12 måneder.

Dermed sidestilles konsekvensen ved en inddragelse af forbrugsregistrering efter § 4, stk. 3, med en inddragelse af forbrugsregistrering efter det foreslåede § 4 a, stk. 1.

Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 3. pkt., vil medføre at Skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at Skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringen.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af elafgiftslovens § 5, at der for visse anvendelser ikke svares afgift af elektricitet. Det omfatter bl.a. elektricitet, der leveres til virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 3-5, herunder som forbrugsregistrerede virksomheder.

UDKAST

Med lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at indsætte et § 4 a om mulighed for forbrugsregistrering for de virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje.

Det foreslås i elafgiftslovens § 5, *stk. 1*, som litra d at indsætte ”d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, stk. 1.”

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at leverancer af elektricitet til virksomheder, der er registreret efter elafgiftslovens § 4 a, stk. 1, vil være fritaget for afgift.

Formålet med bestemmelsen er dermed at sidestille leverancer af elektricitet til forbrugsregistrerede virksomheder efter § 4, stk. 3, og efter § 4 a, stk. 1.

Til nr. 3

Det fremgår at elafgiftslovens § 8, hvilke krav der er til registrerede virksomheders angivelse af afgift samt opgørelsen af afgift, herunder hvad der anses for at være den afgiftspligtige mængde.

Efter § 8, stk. 3, er det desuden fastsat, at den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode for forbrugsregistrerede virksomheder efter § 4, stk. 3, er den mængde, som en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, har leveret i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 c.

Det foreslås i elafgiftslovens § 8, *stk. 3*, efter ”stk. 3” at indsætte ”eller § 4 a, stk. 1,”.

Det foreslåede vil medføre, at for forbrugsregistrerede virksomheder efter det foreslåede § 4 a, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode den mængde, som en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, har leveret via en direkte linje i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11 og § 11 c.

Formålet med bestemmelsen er, at opgørelsesmetoden sidestilles for den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode for forbrugsregistrerede virksomheder efter § 4, stk. 3, og efter § 4 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

UDKAST

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 11, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og § 11, stk. 6 og 7, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning, overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Frem til 2023 udgjorde den lave processats i elafgiftslovens § 11, stk. 1, en støtteordning, som var notificeret som statsstøtte i henhold til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108) (gruppefritagelsesforordningen).

Da alle momsregistrerede virksomheder fra og med den 1. januar 2023 er blevet ligestillet med ophævelsen af bilag 1 til elafgiftsloven fra 2023, vil den lave processats fra 1. januar 2023 ikke længere at indebære statsstøtte. Derfor er godtgørelse efter § 11, stk. 1, heller ikke længere omfattet af kravet om indberetning af udbetalt statsstøtte, jf. § 11, stk. 11.

Det foreslås, at elafgiftslovens § 11, stk. 11, 1. pkt., ændres derved, at »stk. 1, jf. § 11 c, og« udgår.

Det foreslåede vil medføre at virksomheder fremover ikke skal indberette det beløb, de modtager i tilbagebetaling efter ordningen i § 11, stk. 1, om lempet elafgift til momsregistrerede virksomheder, til Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 11, § 11 b, stk. 9, og § 11 f, stk. 4, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 11, stk. 1, § 11 b, stk. 3-5, og § 11 f, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningerne i §§ 11 og 11 f er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f. Det fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 6 og 7, skal for den enkelte ordning indberette

UDKAST

tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder bortset fra tilfælde, der fremgår af § 11, stk. 2, kan få tilbagebetalt afgiften efter elafgiftsloven af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling. Tilbagebetalingen nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, jf. § 11 c, stk. 1.

Det følger af § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 3, at skibe, der ligger til kaj i havn, har ret til at få godtgørelse af afgift for leveret elektricitet direkte fra land, bortset fra 0,4 øre pr. kWh. Dette gælder dog ikke, hvis elektricitetens spænding er under 380 V, elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet, elektriciteten forbruges til ikkeerhvervs-mæssige formål eller skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart, jf. § 11, stk. 4.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 9, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af denne godtgørelsesmulighed, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet, ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

UDKAST

Det foreslås i elafgiftslovens § 11, stk. 11, § 11 b, stk. 9, og § 11 f, stk. 4, at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Formålet med ændringen er en konsekvens af forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 11, stk. 1, § 11 b, stk. 3-5, og § 11 f, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 5

Det følger af bekæmpelsesmiddelsafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., at registreringer som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at i bekæmpelsesmiddelsafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

UDKAST

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., at erhvervsdrivende varemottageres anmeldelse hos Skatteforvaltningen, som sker i forbindelse med varemottagelsen her i landet, er gældende i 5 år.

Imidlertid er varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås, at cfc-afgiftsloven § 3 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Cfc-afgiftsloven består af en afgift af cfc-gasser og en afgift af visse industrielle drivhusgasser.

UDKAST

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 3 d, stk. 6, tilsvarende indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021.

Det foreslås i cfc-afgiftsloven, at § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., nyaffattes.

Det foreslås som 3. pkt., at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. Det foreslås som 4. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Formålet med ændringen er at skabe klarhed over, i hvilken rækkefølge 3. og 4. pkt. fremgår.

Det foreslåede vil medføre, at det punktum, der blev indsat med lov nr. 1240 af 11. juni 2021, indsættes som 3. pkt., og at det punktum., der blev indsat med lov nr. 2225 af 29. december 2020, indsættes som 4. pkt.

Det foreslåede medfører i øvrigt ikke en ændring af gældende ret.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det følger af batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle

UDKAST

forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det følger af isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås, at isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 9, § 7 b, stk. 4, § 9 b, stk. 5, § 9 c, stk. 10, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, skal indberette

UDKAST

tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningerne i §§ 7 og 7 b er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, at virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 9 b, stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, at virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i loven til formål nævnt i bilag 1 til loven kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af disse brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af fradraget, skal indberette værdien heraf til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af fradragsværdien skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildeling over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

UDKAST

Kommissionen har vedtaget forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i CO₂-afgiftsloven § 7, stk. 9, § 7 b, stk. 4, § 9 b, stk. 5, og § 9 c, stk. 10, at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i kulafgiftsloven, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Det følger af kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som

UDKAST

indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke vil skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Det følger af kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med, at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke villes skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

UDKAST

Investorfradragsloven blev indført med virkning fra den 1. januar 2019, jf. lov nr. 1707 af 27. december 2018. Herefter kan fysiske personer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst opnå et fradrag, et såkaldt investorfradrag, i forbindelse med visse investeringer, hvorved der mod kontantindskud direkte eller indirekte erhverves kapitalandele i små eller mellemstore virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase.

Fradraget udgør 59 pct. af anskaffelsessummen, jf. investorfradragslovens § 7, stk. 1, 2. pkt. Ved direkte erhvervelse af aktier i et målselskab kan der dog højst opnås investorfradrag på grundlag af en anskaffelsessum på 400.000 kr., jf. stk. 2, 1. pkt. Ved indirekte investeringer gennem investorfradragsfonde kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 125.000 kr., jf. stk. 2, 2. pkt.

Der er pligt til indberetning om visse investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, jf. skatteindberetningslovens § 29 a.

Indberetningspligten har til formål at gøre investorfradragsordningen så simpel som mulig, da indberetningerne gør det muligt at fortrykke fradraget på de enkelte investorers årsopgørelse. Det betyder, at en investor typisk ikke skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen for at foretage fradraget. Indberetningen er samtidig et væsentligt element i Skatteforvaltningens kontrol med ordningen.

Efter skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 1, skal selskaber årligt foretage indberetning til Skatteforvaltningen om investeringer, der danner grundlag for investorfradrag som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, og som selskabet har modtaget oplysning om som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 3, samt om investeringer foretaget af investorfradragsfonde. Skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 2, oplister i nr. 1-4 de oplysninger, der som udgangspunkt skal indgå i indberetningen efter bestemmelsens stk. 1.

Det fremgår desuden af skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, at indberetninger efter stk. 1 skal omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Hvis selskabet i løbet af året har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragsfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved opgørelsen af det beløb, der skal indberettes efter den bestemmelse.

UDKAST

Det foreslås at ændre i skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, så beløbsgrænsen på 500.000 euro ændres til 100.000 euro.

Den foreslåede ændring vil medføre, at målselskabet eller investorfradragsfonden – udover de i stk. 2 oplyste oplysninger – vil skulle indberette oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af investorfradragsloven, når dette beløb overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer, at tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette udbetalt statsstøtte, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til 1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse dyr eller 2) fremstillingen af cellulose eller 3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelsen gennemfører gennemsigtighedskravet i Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, hvorefter der i forbindelse med støttetildeling over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget Retningslinjer for statsstøtte til klima-, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildeling, sænkes fra 500.000

UDKAST

euro til 100.000 euro. Det følger af disse retningslinjer, at medlemsstaterne skal sikre at bringe deres eksisterende støtteordninger i overensstemmelse med disse retningslinjer senest den 31. december 2023.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, 1. pkt., at »500.000 euro« ændres til »100.000 euro«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få godtgjort afgift efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Det følger af svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

UDKAST

Der gælder et særligt bundfradrag af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9. Bundfradraget gives for kul mv., der både er berettiget til særlig refusion efter CO²-afgiftens bestemmelser, og for hvilke der ydes residualafgiftstilskud på baggrund af aftale med staten.

Det fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 33, stk. 1-9, svovlafgiftsloven skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningen i § 33 udgøres af et særligt bundfradrag, der fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, 1. pkt., at »500.000 euro« ændres til »100.000 euro«.

Det betyder, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

UDKAST

Den foreslåede ændring af § 33, stk. 10, vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 33, stk. 1-9, svovlafgiftsloven, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Det følger af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Det er begrundet i, at kravet er vurderet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen, samtidig med at der ikke gælder tilsvarende krav i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås derfor, at opløsningsmiddelsafgiftslovens § 17 stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse medfører, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

UDKAST

Det følger af § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 om ændring af lov afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, at der ydes tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler mv.

Det følger af § 21, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Støtten udgøres af en tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås, at § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) Nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring af § 21, stk. 3, vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 21, stk. 1, skal

UDKAST

indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 4, nr. 1-3, træder i kraft den 1. april 2024. Det skal ses i sammenhæng ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget om mulighed for forbrugsregistrering efter elafgiftsloven for virksomheder på direkte linjer kræver systemtilretninger hos Skatteforvaltningen, der først vil kunne implementeres 3 måneder efter lovens vedtagelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 9.--- <i>Stk. 1-13. ---</i> <i>Stk. 14.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7</p>	<p>1. I § 9, <i>stk. 14, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt.,</i> ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p> <p>2. I § 9, <i>stk. 14, 3. pkt.,</i> ændres »16 og 17« til: »6 og 7«.</p>

b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 9 a.---

Stk. 1-3.---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5.---

§ 11.---

<p><i>Stk. 1-17.---</i></p> <p><i>Stk. 18.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.</p> <p><i>Stk. 19.---</i></p>	
<p>§ 11.---</p> <p><i>Stk. 1-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Der ydes dog tilbagebetaling for:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, indampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 8. 	<p>3. I § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.</p>

- | | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|
| <p>2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, indampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 8.</p> <p>3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til</p> | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|

rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtningen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 8. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe,

<p>for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.</p> <p>4-8) ---</p>	<p>3. I § 11, stk. 5, indsættes som nyt nr. 9:</p> <p>»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt.,</p>
----------------------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

UDKAST

<p>Stk. 6-17.---</p> <p>Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.</p> <p>Stk. 19. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.</p>	<p>anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«</p> <p>5. I § 11 stk. 18, 1. pkt., og stk. 19, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225</p>

UDKAST

	<p>af 29. december 2020, § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. --- <i>Stk. 2-5.---</i> <i>Stk. 6.</i> Virksomheder, der skal indbetale afgiften efter § 15, skal indberette værdien af afgiftslempelsen i stk. 2, 3. pkt., til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af værdien af lempelsen efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. <i>Stk. 7.</i> Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 6 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 3. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.</p> <p>§ 8.--- <i>Stk. 2-11.---</i></p>	<p>1. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »2. pkt.«.</p> <p>2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>

Stk. 12. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 13.---

§ 8 a.---

Stk. 2-3.---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første

arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 10.---

Stk. 2-15.---

Stk. 16. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 17.---

§ 10.---

Stk. 2-4.---

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdningsprocesser også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

4-8) ---

Stk. 6-14. ---

Stk. 15. Uanset §§ 10 a-10 d ned sættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.

§ 10 e. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk.

3. § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til: »stk. 2, 2. pkt.«.

3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3. I det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet, ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Stk. 4-5. ---

5. I § 10, stk. 5, indsættes som nyt nr. 9:
»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned,

UDKAST

	<p>og uden særskilt betaling for opvarmning.</p> <p>1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt., vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«</p>
<p>§ 10 e. --- <i>Stk. 2.</i> Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra</p>	<p>6. Stk. 2. I § 10 e, stk. 2, 1. pkt., ændres »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk.</p>

UDKAST

<p>biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.</p> <p><i>Stk. 3-5. ---</i></p>	<p>7 eller 8,« til: »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4, samt nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 3 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 7. ---</p> <p><i>Stk. 2-8. ---</i></p> <p><i>Stk. 9.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 og 4, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i §</p>	<p>1. I § 7, <i>stk. 9, 1. pkt.</i>, og § 7 b, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>

8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 10-11. ---

§ 7 b.---

Stk. 2-3.---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af

UDKAST

<p>elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. <i>Stk. 5.---</i></p>	
<p>§ 7 a. --- <i>Stk. 2.</i> Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, er:</p> <p>1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.</p> <p>2-4) ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Følgende affald er fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6:</p> <p>1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.</p> <p>2-4) ---</p> <p><i>Stk. 4-6.---</i></p>	<p>2. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »1637 af 13. december 2006« til: » [xxxx af xx xxxx xxxx]«.</p>
<p>§ 8. --- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Der ydes dog tilbagebetaling for:</p> <p>1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller</p>	<p>3. I § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.</p>

med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdningsprocesser også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i maskinrum og lokaler specielt indrettet til lagring af ost eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (træørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer vares karakter, og hvor der

under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteri-ers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 6. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i

driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

4-8) ---

4. I § 8, stk. 4, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for opvarmning. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, herunder campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes og campinghytter, campingværelser og trætophytter, hvis gæstens betaling for opvarmning sker uden særskilt betaling herfor. Forholdsmæssig opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel sker på baggrund af måling efter nr. 4. Som alternativ til opgørelsen efter nr. 4 kan beregningen ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens

<p><i>Stk. 5-14. ---</i></p>	<p>samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. måles og fraregnes forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift på mineralolieprodukter m.v.«</p> <p>5. I § 8 indsættes som stk. 15 og 16:</p> <p>»Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4, nr. 9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.</p> <p>Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter</p>
------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

UDKAST

	<p>stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. «</p>
<p>§ 10 a. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år. <i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>6. § 10 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbeholdtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 415 af 25. april 2023, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter § 4 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den efter § 4, stk. 2, registrerede virksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis en virksomhed registreret efter stk. 1 ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 1 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 1 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.«</p>
--	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

UDKAST

<p>§ 5. Der skal ikke svares afgift af elektricitet, der:</p> <p style="padding-left: 20px;">a-c) ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i>---</p>	<p>2. I § 5, <i>stk. 1</i>, indsættes efter som <i>litra d</i>: »d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, <i>stk. 1</i>.«</p>
<p>§ 8. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> For virksomheder registreret efter § 4, <i>stk. 3</i>, er den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode den mængde elektricitet, som en virksomhed registreret efter § 4, <i>stk. 1</i> eller 2, har leveret i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 c.</p> <p><i>Stk. 4-6.</i>---</p>	<p>3. I § 8, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »<i>stk. 3</i>.«, »eller § 4 a, <i>stk. 1</i>.«.</p>
<p>§ 11.---</p> <p><i>Stk. 2-10.</i> ---</p> <p><i>Stk. 11.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i <i>stk. 1</i>, jf. § 11 c, og <i>stk. 6</i> og 7, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet i <i>stk. 6</i> og 7 tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende</p>	<p>4. I § 11, <i>stk. 11, 1. pkt.</i>, udgår »<i>stk. 1</i>, jf. § 11 c, og«.</p> <p>5. I § 11, <i>stk. 11, § 11 b, stk. 9</i>, og § 11 <i>f, stk. 4</i>, ændres »500.000« til: »100.000«.</p>

bestemmelser i § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 12. ---

§ 11 b.---

Stk. 2-8.---

Stk. 9. Virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 3-5, skal indberette godtgørelsesbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 10.---

§ 11 f.---

Stk. 2-3.---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede

UDKAST

<p>beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.</p> <p><i>Stk. 5.---</i></p>	
	<p>§ 5</p> <p>I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 24. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 14. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet,</p>	<p>1. § 24, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>

UDKAST

<p>anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-5.---</i></p>	
	<p>§ 6</p> <p>I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3 d. Ved erhvervmæssig modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog stk. 2. Varemottagere skal inden varens afsendelse fra udlandet anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-5.---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1</p>	<p>1. § 3 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p> <p>2. § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., affattes således:</p> <p>»Hvad angår den årlige periode for ny-stiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«</p>

UDKAST

<p>og 2. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 820 af 30. maj 2022, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 18. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4 eller er omfattet af § 10. Erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-6.---</i></p>	<p>1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 1. ---</p>	

UDKAST

<p><i>Stk. 2-5.---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> I andre tilfælde svares den i stk. 1 og 2 nævnte afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Registreringen er gældende for 5 år.</p>	<p>1. § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 7. ---</p> <p><i>Stk. 2-8.---</i></p> <p><i>Stk. 9.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om</p>	<p>1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., § 7 b, stk. 4, 1. pkt., § 9 b, stk. 5, 1. pkt., § 9 c, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>

afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 7 b.---

Stk. 2-3.---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5.---

§ 9 b.---*Stk. 2-4.---*

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

*Stk. 6.---***§ 9 c.---***Stk. 2-9.---*

Stk. 10. Virksomheder, der benytter sig af fradraget i stk. 1, skal indberette værdien heraf til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af fradragsværdien efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

*Stk. 11.---***§ 10**

UDKAST

	<p>I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 24. maj 2022, som ændret ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 19. I andre tilfælde end de i § 18 nævnte svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog §§ 3, 7 og 8. Virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag og andre erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold fra udlandet anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-6.---</i></p>	<p>1. § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 15. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-6.---</i></p>	<p>1. § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>

UDKAST

	<p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I skatteindberetningsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret senest ved § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende æn- dring:</p>
<p>§ 29 a. --- <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Indberetninger efter stk. 1 skal desuden omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selska- bet i årets løb har modtaget i kapi- talindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro. <i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>1. I § 29 a, stk. 3, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 13</p> <p>I lov om afgift af spildevand, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 11. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelses- beløbet til told- og skatteforvaltnin- gen, hvis det samlede beløb oversti- ger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i ok- tober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.</p>	<p>1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>

UDKAST

<p>Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.</p> <p><i>Stk. 4.---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 14</p> <p>I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 18. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.</p> <p><i>Stk. 2-6.---</i></p>	<p>1. § 18, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, ophæves.</p>
<p>§ 33.---</p> <p><i>Stk. 2-9.---</i></p> <p><i>Stk. 10.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af</p>	<p>1. I § 33, <i>stk. 10, 1. pkt.</i>, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>

UDKAST

<p>tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. <i>Stk. 11.---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 15</p> <p>I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 24. maj 2022, som ændret ved § 13 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 17. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9. Erhvervsdrivende varemodtagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig som registreret varemodtager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år. <i>Stk. 2-6.---</i></p>	<p>1. § 17, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 16</p> <p>I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre lov og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og</p>

UDKAST

	senest ved § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:
<p>§ 21. --- <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. <i>Stk. 4.---</i></p>	<p>1. I § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.</p>